

LBRIS

We know
books

SYLVIA DAY

ÎMPLINIREA

Traducere din limba engleză
FLORENȚA SIMION

LITERA
București

LBRIS

We know
books

Entwined with You

Sylvia Day

Copyright © 2013 Sylvia Day

CROSSFIRE® este o marcă înregistrată Sylvia Day.

Toate drepturile rezervate

Editura Litera

tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90; 031 425 16 19

e-mail: contact@litera.ro

www.litera.ro

Împlinirea

Sylvia Day

Copyright © 2021 Grup Media Litera

pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Adriana Marcu

Corector: Cristiana Miu

Coperta: Bell Studio

Tehnoredactare și prepress: Ioana Cristea

Seria de ficțiune a Editurii Litera este coordonată
de Cristina Vidrașcu Sturza.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DAY, SYLVIA

Împlinirea / Sylvia Day;

trad. din limba engleză: Florența Simion –

București: Litera, 2021

ISBN 978-606-33-7687-0

I. Simion, Florența (trad.)

821.111

Capitolul 1

Taximetriștii din New York sunt o specie aparte. Fără pic de teamă, gonesc și virează brusc pe străzile aglomerate, cu un calm supraomenesc. Ca să nu-mi pierd mințile, mă obișnuisem să stau cu ochii în ecranul telefonului, în loc să mă uit la mașinile care treceau la numai câțiva centimetri de noi. De fiecare dată când făceam greșeala să le privesc, mă trezeam că împing puternic cu piciorul drept în podea, încercând instinctiv să apăs pe frână.

De data aceasta însă, nu aveam nevoie de nimic care să-mi distragă atenția. Mă simțeam lipicioasă de sudoare, după ora istovitoare de Krav Maga, iar mintea mi se învârtea ca un titirez în jurul gândului la ce făcuse omul pe care îl iubeam.

Gideon Cross. Numai numele lui era de ajuns ca să-mi facă trupul, strâns încorsetat în haine, să tânjească fierbinte după el. Din prima clipă când îl zărisem – când privisem dincolo de înfățișarea-i uluitoare și imposibil de perfectă, intuind omul întunecat și primejdios din el –, simșisem atracția pe care mi-o provoca faptul că întâlnisem cealaltă jumătate a mea. Aveam nevoie de el cum avem nevoie de bătaile inimii mele, iar el se pusese într-o primejdie imensă, riscând *totul...* pentru mine.

Sunetul unui claxon mă aruncă înapoi în prezent. Prin parbrizul mașinii, am zărit zâmbetul de un milion de dolari al colegului meu de apartament lăfăindu-se pe un autobuz. Buzele lui Cary Taylor aveau o curbura îmbietoare, iar silueta lui înaltă și zveltă bloca

intersecția. Taximetristul claxona fără oprire de parcă zgomotul pe care-l făcea ar fi putut să deblocheze drumul.

Nici gând, însă. Cary nu se clintea, și nici eu. Stătea într-o rână, cu pieptul și picioarele goale, descheiat la blugi, astfel încât i se vedeau atât banda elastică de la lenjeria de corp, cât și liniile unduitoare ale mușchilor abdominali. Părul castaniu-închis îi era ciufulit într-un mod foarte sexy, iar în ochii de smarald îi sclipea o luminiță șagalnică.

Și, deodată, am fost izbită de înțelegerea faptului că trebuia să-i ascund acest secret întunecat celui mai bun prieten al meu.

Cary era piatra mea de hotar, era vocea conștiinței mele, umărul preferat pe care mă sprijineam – și un frate pentru mine, în toate sensurile cu putință. Uram gândul că trebuia să-i ascund ce făcuse Gideon pentru mine. Voiam cu disperare să vorbesc despre cele întâmplate, să fiu ajutată să înțeleg, însă n-aveam cum să pot vorbi vreodată cu cineva. Până și terapeutul nostru ar fi fost obligat, atât etic, cât și legal, să nu păstreze tăcerea asupra acestei confidențe.

Un polițist de la circulație, solid, îmbrăcat într-o vestă reflectorizantă, își făcu deodată apariția și începu să facă semne autobuzului să elibereze intersecția, dând autoritar din mână și fluierând preocupat. Ne-a făcut apoi semn cu mâna înmănușată în alb să trecem prin intersecție, chiar înainte să se schimbe culoarea semaforului. M-am lăsat la loc pe spătar, legănându-mă, cu mâinile înfășurate în jurul taliei.

Drumul pietruit de la apartamentul penthouse al lui Gideon, de pe Fifth Avenue, până la mine era scurt, dar aveam impresia că ține o veșnicie. Informația pe care detectivul de poliție Shelley Graves mi-o împărtășise cu doar câteva ore înainte îmi schimbase viața.

Și mă și forțase să mă smulg de lângă singura ființă lângă care aveam nevoie să fiu.

Nu rămăsesem cu Gideon pentru că nu puteam să am încredere în motivele lui Graves. Nu puteam să nu mă gândesc că poate îmi dezvăluise suspiciunile ei doar ca să vadă dacă aveam să alerg la el și să-i demonstrez că despărțirea lui de mine fusese o minciună bine ticluită.

Dumnezeule! Ghemul de emoții care pusese stăpânire pe mine îmi făcea inima să bată nebunește. Gideon avea nevoie de mine acum – la fel de mult, dacă nu și mai mult decât aveam eu nevoie de el –, dar, cu toate acestea, plecasem. Tristetea din ochii lui, în timp ce ușile liftului său privat se închideau între noi, mă sfâșiasse pe dinăuntru.

Gideon.

Taxiul dădu un colț și opri în fața clădirii unde locuiam. Portarul de noapte deschise ușa taxiului înainte să-i pot spune șoferului să întoarcă și să mă ducă înapoi, iar aerul înăbușitor de august dădu năvală în mașină, izgonind răcoarea aerului condiționat.

– Bună seara, domnișoară Tramell!

Portarul mă salutase ducându-și în același timp mâna la chipiu, iar acum aștepta răbdător să plătesc cu cardul. După ce am terminat, i-am acceptat mâna să mă ajute să cobor din mașină, simțindu-l cum îmi măsoară discret cu privirea chipul brăzdat de urmele lacrimilor. I-am zâmbit, ca și cum m-aș fi simțit nemaipomenit, și m-am îndreptat fără întârziere spre lift, făcându-le grăbită cu mâna celor de la recepție.

– Eva!

Am întors capul, zărind o brunetă subțirică, într-o bluză și o fustă elegante, care se ridicase în picioare în hol. Părul negru i se revărsa în bucle pe umeri, și pe buzele zâmbitoare avea un ruj roz strălucitor. M-am încruntat ușor, căci n-o cunoșteam.

– Da? am întrebat, cuprinsă brusc de neliniște. În ochii ei negri sclipea ceva lacom, care mă punea în gardă. Deși mă simțeam frântă și probabil așa și arătam, mi-am îndreptat umerii și am privit-o drept în față.

– Deanna Johnson, se prezentă ea, întinzându-mi rapid o mână cu manichiura perfectă. Sunt reporter liber-profesionist.

– Bună! am răspuns, nelămurită.

– Nu trebuie să fii bănuitoare, râse ea. Aș dori doar să stăm de vorbă câteva minute. Am adus o poveste la care lucrez acum și ajutorul tău mi-ar fi de folos.

– Fără supărare, pur și simplu nu-mi vine în minte nici un lucru despre care aș vrea să stau de vorbă cu un reporter.

– Nici măcar despre Gideon Cross?

Am simțit cum mi se ridică părul pe ceafă.

– Cu atât mai mult despre el.

Din moment ce era unul dintre primii douăzeci și cinci de bogați ai lumii, având un portofoliu imobiliar în New York atât de imens, că-ți stătea mintea în loc, Gideon era mereu o știre. Dar tot o știre era și faptul că-mi dăduse papucii și se cuplase din nou cu fosta lui logodnică.

Deanna își încrucișă brațele, iar mișcarea îi puse în evidență decolteul; observasem acest lucru numai pentru că mă uitam din nou la ea, cu mai multă atenție.

– Ei, hai! încercă ea să mă lingusească. Pot să nu-ți menționez deloc numele, Eva. N-o să folosesc nici un indiciu care să ducă la identificarea ta. E șansa ta să plătești și tu ceva din polițe.

Eu aveam senzația că aveam un pietroi în stomac. Era exact genul lui Gideon – înaltă, zveltă, cu părul negru și pielea aurie. Atât de diferită de mine.

– Ești sigură că vrei s-o iei pe drumul ăsta? am întrebat-o încet, intuind cu siguranță că și-o trăsese cu iubitul meu cândva, în trecut. Nu e genul cu care aș vrea să mă pun rău.

– Ți-e frică de el? veni replica ei. Mie nu-mi e. Banii lui nu-i dau dreptul să facă tot ce-i trece prin cap.

Am respirat adânc, încet, și mi-am amintit momentul când doctorul Terrence Lucas – încă unul care era la cuțițe cu Gideon – îmi spusese ceva similar. Acum, când știam de ce era capabil Gideon, cât de departe mersese ca să mă apere, puteam totuși să răspund cinstit și fără rezerve:

– Nu, nu mi-e frică. Dar am învățat să aleg pentru ce mă lupt. Cea mai bună răzbunare e să-mi văd de viața mea.

– N-avem toate câte un star rock pe lista de așteptare.

– Cum zici tu!

Și am oftat, în forul meu interior, auzind-o cum face aluzie la fostul meu iubit, Brett Kline, solistul unei trupe rock și unul dintre cei

mai sexy șase bărbați pe care îi întâlnisem vreodată. Ca și Gideon, și el radia sex-appeal, ca un munte de foc. Dar, spre deosebire de Gideon, nu era iubirea vieții mele. N-aveam să mă mai întorc niciodată la el.

– Uite ce este, făcu Deanna, în timp ce scotea o carte de vizită dintr-un buzunar al fustei, o să-ți dai seama destul de curând că Gideon Cross s-a folosit de tine ca s-o facă pe Corinne Giroux destul de geloasă, încât să se întoarcă la el. Când o să te prinzi, sună-mă! Te aștept.

Am luat cartea de vizită.

– Ce te face să crezi că aș ști ceva ce merită spus?

Ea își arcui buzele senzuale într-un surâs.

– Faptul că, indiferent ce motivație ar fi avut Cross să se cupleze cu tine, l-ai cam prins. Omul de gheață s-a topit un pic pentru tine.

– Poate că așa a fost, dar acum s-a terminat.

– Asta nu înseamnă că nu știi nimic, Eva. Eu pot să te ajut să-ți dai seama ce este demn să devină o știre.

– Ce anume te interesează?

Blestemată să fiu dacă aveam să stau cu mâinile încrucișate când cineva se lua de Gideon. Dacă era hotărâtă să-l amenințe, la fel de hotărâtă eram și eu să-i țin piept.

– Omul ăsta are o latură întunecată.

– Păi nu are oricine?

Oare ce văzuse la Gideon? Ce-i dezvăluise el, în timpul... asocierii lor? Dacă existase așa ceva. Nu știam dacă aveam să ajung vreodată la un punct în care gândul că Gideon fusese în situații intime cu o altă femeie n-avea să-mi mai trezească gelozia feroce.

– Ce-ar fi să mergem undeva, ca să stăm de vorbă? propuse ea, linguitoare.

Am aruncat o privire spre angajatul de la recepție, care se prefăcea, în mod politicos, că ne ignoră. Eram mult prea zguduită emoțional ca să pot să mă descurc cu Deanna și încă nu-mi revenisem din conversația pe care o avusesem cu detectivul Graves.

– Poate cu altă ocazie, am refuzat-o, lăsând totuși deschisă o porțiță, pentru că voiam să stau cu ochii pe ea.

Ca și când ar fi simțit că nu sunt în largul meu, Chad, unul dintre angajații din tura de noapte la recepție, se apropie de noi.

– Domnișoara Johnson pleacă imediat, i-am zis, relaxându-mă în mod conștient. Dacă detectivul Granger nu fusese în stare să-l prindă cu nimic pe Gideon, o reporteriță enervantă, care lucra pe cont propriu, n-avea cum să facă o treabă mai bună.

Din păcate, știam ce fel de informații se puteau scurge de la poliție și cât de des se întâmpla așa ceva. Tatăl meu, Victor Reyes, era polițist și auzisem de la el o grămadă pe tema asta.

M-am îndreptat către lifturi.

– Noapte bună, Deanna!

– O să fiu prin preajmă, strigă ea în urma mea.

Am urcat în lift și am apăsat butonul pentru etajul meu. În timp ce ușile se închideau, m-am sprijinit, epuizată, de balustradă. Trebuia să-l avertizez pe Gideon, dar n-aveam deloc cum să-l contactez, fără să fiu urmărită.

Gheara pe care o simțeam în piept se făcu mai dureroasă. Relația noastră era cu totul dată peste cap. Nici măcar nu puteam să ne vorbim.

Am ieșit din lift și am intrat în apartament, străbătând livingul spațios, ca să-mi las geanta pe unul dintre scaunele de la barul din bucătărie. Priveliștea Manhattanului, care mi se oferea prin ferestrele înalte din tavan până în podea, nu mă mai impresionează deloc. Eram prea agitată ca să-mi mai pese unde mă aflu. Pentru mine, nu mai conta decât că nu sunt cu Gideon.

M-am îndreptat spre dormitorul meu și pe hol, din camera lui Cary, am auzit sunetul unei muzici în surdină. Oare avea musafiri? Și dacă da, pe cine? Prietenul meu cel mai bun hotărâse să jongleze cu două relații amoroase – una cu o femeie care îl accepta așa cum era, iar cealaltă cu un bărbat care ura faptul că Cary era cuplat și cu altcineva.

În baie, mi-am aruncat hainele pe podea și m-am îndreptat spre duș. În timp ce mă săpuneam, gândul îmi zbură neîncetat la toate clipele când făcusem duș împreună cu Gideon, la momentele când patima pe care o aveam unul pentru celălalt ne aruncase în partide

înfierbântate de amor. Îmi era îngrozitor de dor de el. Aveam nevoie de atingerea lui, de dorința lui, de dragostea lui. Tânjeam atât de tare după toate acestea, că mă simțeam parcă devorată pe dinăuntru, aproape isterică, fără să-mi pot găsi liniștea. N-aveam nici o idee cum aș mai fi putut să adorm, când nici nu știam dacă aveam să pot vorbi din nou cu Gideon. Aveam atâtea lucruri să ne spunem...

M-am înfășurat într-un prosop și am ieșit.

Gideon stătea în dormitorul meu, cu ușa închisă. La vederea lui, am avut o reacție atât de puternică, încât parcă aș fi primit o lovitură fizică. Mi s-a oprit respirația și inima mi-a tresărit, luând-o din loc nebunește, căci tot trupul meu reacționa la vederea lui aruncându-se parcă spre el. Aveam senzația că nu-l mai văzusem de ani întregi, nu doar de numai o oră.

Îi dădusem o cheie, însă el era proprietarul clădirii. Datorită acestui avantaj, putuse să ajungă la mine fără să lase nici o urmă... la fel cum se petrecuse și în cazul lui Nathan.

– E periculos pentru tine să vii aici, am început, fără să mă pot împiedica să nu fiu topită de încântare că o făcuse. Îl sorbeam din priviri, cercetându-i cu lăcomie silueta zveltă și umerii lați.

Avea niște pantaloni de trening negri și un tricou inscripționat cu Columbia, care îmi plăcea foarte mult, iar combinația asta îl făcea să arate ca un tânăr de douăzeci și opt de ani, cum și era, nu ca mogulul miliardar pe care îl cunoșteau ceilalți oameni. Își trăsesese pe ochi o șapcă a celor de la Yankees, însă umbra pe care i-o arunca aceasta pe chip nu-i ascundea deloc strălucirea ochilor albaștri, care mă țintuiau cu ferocitate; buzele senzuale aveau un contur întunecat.

– N-am putut să stau departe de tine.

Gideon Cross era un bărbat imposibil de frumos, atât de arătos, că oamenii se opreau din drum să se uite după el când îl vedeau. Îl considerasem cândva un zeu al sexului, iar performanțele lui atât de dese și pline de patimă îmi dovedeau că am dreptate, dar acum știam că e și mult prea uman. Fusese distrus, la fel ca și mine.

Sortii erau împotriva noastră, ca pereche.

Un oftat adânc mă-a scăpat din piept, căci trupul meu reacționa la apropierea lui. Deși se afla la câțiva metri de mine, puteam să simt atracția năvalnică, magnetul care mă trăgea fără să mă pot opune spre cealaltă jumătate a sufletului meu. Așa se petrecuse totul încă de la prima noastră întâlnire, amândoi eram atrași inexorabil unul spre altul. Amândoi crezuserăm, în mod greșit, că această atracție reciprocă și feroce este doar patimă sexuală, până când am înțeles că, de fapt, nu putem să respirăm unul fără altul.

Mi-am impus cu greu să nu mă arunc în brațele lui, unde îmi doream cu atâta disperare să fiu. Însă el era prea calm, mult prea reținut. Așa că am așteptat nerăbdătoare un semn de la el.

Dumnezeule, cât de mult îl iubeam!

El rămăsese cu pumnii încleștați.

– Am nevoie de tine.

Am simțit cum mă străbate un fier roșu de dorință la auzul răgușelii din glasul lui, atât de plină de căldură, de delicii.

– Nu-i nevoie să pari așa de fericit din cauza asta, l-am tachinat, deși aproape că nu-mi puteam găsi suflarea, încercând să-l înveslesc puțin, înainte să vină spre mine.

Îl iubeam cu sălbăticie, îl iubeam cu tandrețe. Aș fi acceptat oricât ar fi vrut să-mi ofere din el, însă trecuse atât de mult timp... Începusem deja să simt furnicături pe piele, să mă încordez în așteptare, tânjind disperată după atingerea lui lacomă și plină de venerație. Mi-era teamă de ce s-ar fi putut întâmpla dacă s-ar fi repezit la mine cu toată forța, când eram atât de infometată după trupul lui. Probabil că ne-am fi sfâșiat unul pe altul.

– Mă omoară, articolă el, cu greu. Să nu fiu cu tine. Să-mi fie dor de tine. Mă simt ca și cum sănătatea mea mintală depinde de tine, Eva, și tu vrei să fiu fericit cu asta?

Mi-am umezit buzele uscate cu limba, făcându-l astfel să geamă și să mă umple de fiori.

– Ei bine... eu sunt fericită cu asta.

Tensiunea din trupul lui se micșoră vizibil. Probabil că fusese cumplit de îngrijorat de felul în care aveam să reacționez la ceea ce făcuse pentru mine. Și, ca să fiu sinceră, și eu fusesem foarte

îngrijorată. Oare recunoștința mea față de el însemna că eram mai zdruncinată decât îmi dădusem seama?

Apoi mi-am amintit mâinile fratelui meu vitreg pe mine... greutatea corpului său, care mă țintuia de saltea... durerea sfâșietoare dintre picioare, în timp ce se mișca în mine, fără încetare.

M-a cuprins iar un tremur de furie. Și dacă faptul că mă bucuram că nemernicul murise mă făcea o ciudată, atunci așa să fie!

Gideon trase cu putere aer în piept și începu să-și frece pieptul în zona inimii, ca și cum ar fi simțit durere acolo.

– Te iubesc, i-am spus, cu ochii înotând în lacrimi. Te iubesc atât de mult!

– Îngerăș! exclamă el și, dintr-un pas, ajunsese lângă mine, lăsându-și cheile să cadă pe covor și înfigându-și amândouă mâinile în părul meu ud. Tremura tot, iar eu am început să plâng, copleșită de înțelegerea nevoii lui imense de mine.

Gideon îmi dădu capul pe spate și puse stăpânire pe gura mea cu o patimă arzătoare, gustându-mă încet și profund. Pasiunea și foamea lui de mine îmi explodau în simțuri, făcându-mă să scâncesc, agățându-mă cu mâinile de tricoul lui. Gemetele lui de răspuns vibrau până în străfundurile mele, întărindu-mi sfârcurile și înfiorându-mi toată pielea. Simțeam cum mă topesc în el; i-am dat jos șapca de pe cap, ca să-mi pot înfige degetele în coama mătăsoasă a părului său negru. Mă pierdusem toată în sărutul lui, înecată în carnalitatea-i plină de patimă. Nu mi-am putut stăpâni un suspin.

– Nu! șopti el, dându-se înapoi, și-mi luă chipul în palme, ca să mă privească adânc în ochi. Mă sfâșii pe dinăuntru când plângi.

– E prea mult, am zis, tremurând.

Ochii lui minunați păreau la fel de obosiți ca ai mei. Dădu din cap, cu un aer mohorât.

– Ceea ce am făcut...

– Nu asta. Ceea ce simt pentru tine.

El își frecă delicat vârful nasului de al meu, în timp ce-mi mângâia plin de venerație brațele goale cu mâinile – mâini pătate de proverbialul sânge, care mă făcea doar să iubesc și mai mult atingerea lor.

– Multumesc, i-am zis în șoaptă.
El închise ochii.

– Doamne! În seara asta, când ai plecat... nu știam dacă o să te mai întorci... dacă nu te-am pierdut...

– Și eu am nevoie de tine, Gideon.

– N-o să-mi cer iertare. Aș face-o din nou, zise el, prinzându-mă mai strâns. Alte soluții ar fi fost doar ordine de restricție, o pază mai severă, vigilență... pentru toată viața ta. Nu exista nici o garanție că ai putea să fii în siguranță dacă Nathan nu era mort.

– M-ai părăsit. Mi-ai tăiat punțile spre tine. Noi doi...

– Pentru totdeauna, răspunse el, punându-și degetul pe buzele mele. S-a terminat, Eva. Să nu ne certăm pentru ceea ce este prea târziu ca să mai poată fi schimbat.

I-am dat însă mâna la o parte.

– Chiar s-a terminat? Acum putem să fim împreună sau încă ne ascundem relația de ochii poliției? Avem, măcar, o relație?

Gideon îmi susținea privirea, fără să-și ferească ochii, lăsându-mă să-i văd chinul și teama.

– Asta am venit să te întreb și eu.

– Dacă nu ține decât de mine, n-o să te părăsesc niciodată, am declarat eu, pătimaș. Niciodată.

Măinile lui coborau acum de-a lungul gâtului meu, spre umeri, arzându-mi pielea ca un fier roșu.

– Am nevoie ca asta să fie adevărat, spuse, cu blândețe în glas. Mi-era teamă că o să fugi... că o să-ți fie frică. De mine.

– Gideon, nu...

– Nu te-aș răni niciodată.

L-am prins de cureaua pantalonilor și l-am tras spre mine, deși n-am putut să-l clintesc din loc.

– Știu.

Și, din punct de vedere fizic, n-aveam nici o îndoială. El fusese mereu atent cu mine, mereu plin de grijă. Însă, din punct de vedere emoțional, propria-mi iubire fusese folosită împotriva mea cu o precizie meticuloasă. Mă străduiam să impac încrederea absolută pe care o aveam în faptul că Gideon era plin de atenție față de nevoile

mele și de îngrijorarea de care era plină inima mea frântă, care încă nu se vindecase.

– Chiar știi? mă întrebă el, scrutându-mă, atent ca întotdeauna la lucrurile nespuse. Aș muri dacă m-ai părăsi, dar nu ți-aș face rău doar ca să te țin lângă mine.

– Nu vreau să plec nicăieri.

Din piept îi scăpă un oftat puternic.

– Avocații mei o să vorbească mâine cu polițiștii, ca să încerce să-și dea seama cum stau lucrurile.

Mi-am lăsat capul pe spate și l-am sărutat ușor pe buze. Complotam să ascundem o crimă și aș fi mințit să spun că lucrul ăsta nu mă deranja foarte tare – la urma urmelor, eram fată de polițist –, dar alternativa era mult prea îngrozitoare ca să mă gândesc măcar la ea.

– Trebuie să știi că poți să trăiești cu ceea ce am făcut, zise el blând, jucându-se cu o șuviță din părul meu.

– Așa cred. Tu poți?

El mă sărută din nou.

– Pot să trec peste orice dacă te am pe tine.

Mi-am băgat mâinile pe sub tricoul lui, căutându-i și găsindu-i pielea caldă, mătăsoasă. Îi simțeam mușchii tari și umflați sub mâinile mele, trupul lui îmi părea o operă de artă seducătoare și virilă. I-am lins buzele, prinzându-i curba plină a buzei de jos și mușcându-l ușor. Gideon gemu, iar acest sunet de plăcere se strecură prin mine ca o mângâiere.

– Atinge-mă! Cuvintele lui erau un ordin, însă tonul era rugător.

– Asta și fac.

El însă îmi îndepărtă mâinile pe care mi le împletisem pe talia lui și mi le trase spre el, apoi își puse, fără nici o rușine, penisul în palma mea, strângând din dinți. Era gros și greu când l-am luat în mână, și pulsul a început să mi-o ia razna când mi-am dat seama că nu are nimic pe sub pantaloni.

– Dumnezeule! am gemut. Mă înnebunești de excitare!

Ochii lui albaștri îmi cercetau chipul cu o expresie sălbatică; se înroșise și avea buzele întredeschise. Nu încercase niciodată

să ascundă efectul pe care îl aveam asupra lui, nu se prefăcuse niciodată că ar avea mai mult control asupra felului cum reacționa la atingerea mea decât aveam eu față de el. Iar felul în care mă domina în pat era cu atât mai excitant, cu cât știam că și el era la fel de lipsit de apărare față de atracția dintre noi.

Mi se strângea inima. Parcă nu-mi venea să cred că era încă al meu, că ajunsesem să-l văd atât de deschis, de înfometat după mine și nebunește de atrăgător...

Gideon îmi trase prosopul de pe mine, fără să-și poată reține un suspin când acesta atinse podeaua, lăsându-mă goală în fața lui.

– O, Eva!

Glasul îi tremura de emoție, făcându-mă să-mi dea lacrimile. Își trase și el tricoul peste cap, aruncându-l pe jos, după care se îndreptă spre mine, încetșor, prelungind momentul de așteptare până când trupurile noastre goale aveau să se atingă.

Mă prinse apoi de șolduri, mișcându-și degetele fără oprire, răsufând repede, întretăiat. Primele care i-au atins pielea au fost sfârcurile mele, umplându-mă toată de o dorință nestăvilă, făcându-mă să gem, fără aer. Cu un geamăt adânc, Gideon mă lipi de el și, săltându-mi picioarele de la pământ, mă duse cu spatele spre pat.

Capitolul 2

Am simțit cum ating salteaua cu coapsele și am căzut pe spate, în timp ce Gideon se apleca peste mine, trăgându-mă în sus pe pat cu brațul pe care îl ținea sub mine. Apoi se lăsă deasupra mea și, într-o fracțiune de secundă, îmi acoperi sânul cu buzele-i moi și calde, sugându-mi-l repede și plin de lăcomie. Îi prinsese greutatea în mână, frământându-l posesiv.

– Doamne, ce dor mi-a fost de tine! gemu. Îi simțeam pielea arzând pe pielea mea rece, iar greutatea lui îmi făcea tare bine, după lungile nopți petrecute fără el.

Mi-am împletit picioarele în jurul gambelor lui, cuprinzându-l după talie, ca să-i prind în palme posteriorul tare, numai mușchi, și l-am tras spre mine, înălțându-mi șoldurile, ca să-i simt bărbăția prin țesătura care ne despărțea. Voiam să-l simt mai repede în mine, ca să mă asigur că e din nou al meu.

– Spune-o! l-am îmbiat, căci aveam nevoie de cuvintele care jurase că i se par nepotrivite.

El se trase un pic înapoi ca să mă privească, dându-mi cu blândețe la o parte părul de pe frunte. Apoi își înghiți cu greu nodul din gât.

M-am arcuit spre el și i-am sărutat buzele minunat sculptate.

– O să spun eu prima: te iubesc.

Gideon închise ochii, străbătut de un fior, apoi mă cuprinse în brațe, strângându-mă atât de tare, că aproape simțeam că-mi pierd răsufarea.

– Te iubesc, șopti, la rândul lui. Prea mult.

Declarația lui, atât de pătimașă, mă străbătu până în adâncul sufletului. Mi-am îngropat fața la pieptul lui și m-am lăsat în voia plânsului.

– Îngerăș! exclamă el, prinzându-mi părul în mână.

Mi-am înălțat capul și mi-am apăsât buzele pe gura lui, într-un sărut în care se amesteca gustul lacrimilor. Buzele mele se apăsau fără astâmpăr peste ale lui, ca și cum avea să dispară din clipă în clipă, fără să-mi dea putința să mă îndestulez cu el.

– Eva! Lasă-mă... începu el, cu limba lingându-mi interiorul gurii. Lasă-mă să te iubesc!

– Te rog! am șoptit, ținându-l pe după gât, ca să fie mai aproape de mine, în timp ce-i simțeam penisul fierbinte și greu în despicătura labiilor mele, apăsându-mi delicios clitorisul ce-mi zvâcnea. Nu te opri!

– Niciodată. Nu pot.

Îmi cuprinsese fesele în palme și mă ridică spre el, rotindu-și cu îndemănare șoldurile. Am icnit de plăcerea care mă învăluia, atingându-i pieptul cu sfârcurile care mi se întăriseră. Puful de păr cărlionțat care îi acoperea pieptul mă excita într-un mod aproape insuportabil. Lăuntrurile mi-eră îndurate, implorând să fie brăzdate adânc de bărbăția lui. Mi-am înfipt unghiile în pielea lui, zgâriindu-l de la umăr până la coapse, făcându-l să se arcuiască sub această mângâiere aspră, gemând, cu capul dat pe spate, într-un abandon delicios de erotic.

– Mai vreau, îmi ceru cu glas răgușit, roșu la față, cu buzele întredeschise.

M-am ridicat un pic și mi-am înfipt dinții în pectoralii lui, chiar deasupra inimii. Gideon șuieră de durere tresărind, dar nu se retrase.

Nu-mi puteam ține în frâu valul feroce de emoții care se cereau eliberate – iubirea și dorința, furia și teama. Și durerea. O, Doamne, durerea! Încă o simțeam până în străfunduri. Aș fi vrut să-l sfâșii. Să-l pedepsesc și să-i ofer plăcere, în același timp. Să-l fac și pe el să simtă măcar un pic din ceea ce simțisem eu când mă îndepărtase.

Limba mea se plimba peste urmele ușoare pe care i le lăsasem cu dinții, în timp ce el își mișca șoldurile înspre mine, iar penisul i se strecura între labiile sexului meu flămând după el.

– E rândul meu, șopti el înăbușit. Se sprijini într-o mână, mișcare ce îi punea în evidență bicepsii groși și foarte bine definiți, și îmi prinse sânul în mâna cealaltă. Își lăsă apoi capul în jos și-mi acoperi sfârcul cu buzele amețitor de fierbinți. Limba îi era ca un bici mătăsos pe pielea mea sensibilă. Iar când dinții i se înfipteseră în vârful întărit, nu mi-am putut stăpâni un țipăt, zvâcnind sălbatic, pradă unei dorințe de neostoit. Mi-am înfipt mâinile în părul lui mult prea pătimaș ca să mai pot fi blândă și mi-am încolăcit picioarele în jurul lui, ținându-l strâns, arătându-mi nevoia pe care o aveam de a pune stăpânire pe el. De a-l poseda. De a-l face din nou al meu.

– Gideon! am gemut. Aveam tâmplele ude de lacrimi, iar gâtul mi se strângea dureros.

– Sunt aici, îngerăș, șopti el, trecând cu ciupituri ușoare ale buzelor către celălalt sfârc. Degetele lui diabolice se ocupau de sfârcul ud și abandonat, trăgându-l ușor, până când mi s-a întărit în mâna lui. Nu mă respinge! Lasă-mă să te iubesc!

Atunci mi-am dat seama că-l trăgeam de păr, încercând să-l resping, chiar în timp ce mă străduiam să ajung și mai aproape de el. Gideon mă ținea sub asediu, seducându-mă cu perfecțiunea lui uluitor de masculină și prin cunoașterea atât de profundă a corpului meu. Iar eu eram pe cale să mă predau. Aveam sânii grei, iar sexul mi-era ud și umflat. Mâinile îmi rățăceau neliniștite pe trupul lui și cu picioarele îl țineam prizonier.

Cu toate acestea, el se îndepărtă și mai mult, șoptindu-mi ispititor, în timp ce mă săruta pe abdomen:

– Mi-a fost atât de dor de tine... am nevoie de tine... trebuie să fii a mea...

Apoi, ceva ud și fierbinte pe piele m-a făcut să privesc în jos. Și el plângea, cu chipul minunat răvășit de același val de emoție care mă devasta și pe mine. L-am atins pe obraz cu degete tremurătoare, încercând să-i zvânt lacrimile ce reapăreau chiar în clipa în care le ștergeam. El se frecă de mâna mea, scoțând un scâncet ușor,

plângător. Nu mai rezistam. Mi-era mai greu să fac față durerii lui decât să trăiesc cu a mea.

– Te iubesc, i-am zis.

– Eva! Se dădu în spate și se ridică în genunchi, între coapsele mele. Penisul îi era gros și erect, zvâcnind sub propria greutate.

Toată ființa mea fremăta de o lăcomie devastatoare. Trupul lui înalt era sculptat din coloane ca piatra, alcătuite de mușchii lui tari și bine definiți, iar pielea bronzată îi lucea de transpirație. Emană o putere plină de eleganță! Numai penisul îi era aspru, primitiv de-a dreptul, cu vene groase și rădăcina imensă. Și testiculele îi atârnavă mari și grele în învelișul lor. Ar fi fost o statuie la fel de frumoasă ca David al lui Michelangelo, însă cu un parfum mult mai erotic. Într-adevăr, Gideon Cross fusese croit să facă dragoste cu o femeie până o scotea din minți.

– Al meu, am rostit cu glas răgușit, ridicându-mă și agățându-mă fără grație de el, lipindu-mi trupul de al lui. Ești al meu.

– Îngeraș! gemu el, sărutându-mă plin de o patimă arzătoare. Mă ridică apoi și-și schimbă poziția, rotindu-se, astfel încât ajunse cu spatele lipit de saltea, iar eu deasupra lui, desfăcută toată. Alunecam unul peste altul, plini de sudoare.

El mă mângâia neîncetat pe tot trupul, arcuindu-se spre mine ca să mă atingă, la fel cum făcusem și eu. I-am prins fața în mâini, lingându-i cu repeziciune interiorul gurii, încercând să-mi potolesc setea.

În cele din urmă, mă atinse și între picioare, strecurându-și parcă cu venerație degetele în despicătura mea. Buricele degetelor aspre îmi mângâiau ușor clitorisul, trecând peste deschiderea tremurătoare a sexului meu. Am gemut, cu buzele lipite de ale lui, zvâcnind din șolduri. Mă excita cu degetele, îmi mărea tot mai mult dorința, iar sărutul lui devenea tot mai dulce, făcând amor încet și profund cu gura mea.

Nici nu mai puteam să respir de plăcere. M-am înflorat toată când mi-a prins sexul în mână, iar degetul lui mijlociu se strecură încetișor în mine. Îmi freca ușor clitorisul cu podul palmei, în timp ce degetul îmi atingea carnea delicată. Își înfipsese mâna cealaltă

în șoldul meu, țintuindu-mă locului, împiedicându-mă să mă mișc. Controlul lui Gideon asupra mea părea absolut, mă seducea într-un mod pervers de precis, însă, în același timp, tremura mai puternic decât mine, cu pieptul zguduit de suspine adânci. Sunetele ce-i ieșeau din piept erau pline de remușcare și atât de rugătoare.

M-am dat înapoi și i-am luat mădularul în amândouă mâinile, strângându-l cu putere. Și eu îi cunoșteam mult prea bine trupul, știam ce-i trebuie, ce-și dorește. Am început să i-l frec de la rădăcina până spre cap, până când din el au ieșit câțiva stropi ce prevesteau ejacularea, răspândindu-se pe capul larg. El se lăsă pe spate, sprijinindu-se cu un geamăt de tăblia patului, iar degetul îi zvâcni în mine. Eu rămăsesem cu privirea țintuită asupra stropului gros care se scurse mai întâi pe glandul lui, apoi încet, în jos, găsindu-și drumul până la pumnul meu.

– Nu! icni el. Prea aproape.

Dar am început din nou să-l frec. Îmi lăsa gura apă la vederea încă unei picături ce anunța eliberarea. Eram înnebunitor de excitată de plăcerea lui, de cunoștința faptului că aveam un efect atât de profund asupra unei ființe atât de minunat de sexuale.

El își scoase degetul din mine, cu o înjurătură rostită printre dinți, și mă prinse de șolduri, obligându-mă să-mi iau mâna de pe el, apoi mă trase în față și în jos, săltându-și șoldurile, ca să mă poată străpunge cu mădularu-i dezlănțuit.

Am țipat, înfingându-mi mâinile în umerii lui, cu sexul zvâcnind sub penetrarea-i aspră.

– Eva! Strângând din dinți, cu gâtul îngroșat de încordare, își dădu drumul, umplându-mă de lichidul fierbinte și gros.

Șuvoiul alunecos mă făcu să mă deschid cu totul, iar sexul mi se afundă în erecția lui zvâcnindă, până când mă umplu cu totul. Îmi înfipsesem unghiile în mușchii ca de piatră și trăgeam cu lăcomie aer în piept, căci mi se tăiase răsuflarea.

– Ia-o! îmi ceru el, aplecându-mă spre el, astfel încât să intre cu totul în mine, până la rădăcină. Ia-mă!

Am gemut, plină de fericire că regăsesc senzația bine cunoscută că mă penetrează atât de profund. Iar orgasmul mă cuprinse pe